RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 95.561 van 17 mei 2001
in de zaak A. 82.735/VII-23.160.

In zake : de c.v. 't SPRINGPAARD,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY
en partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de gemeente KEERBERGEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v. 't SPRINGPAARD op 2 maart 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 30 december 1998 van de burgemeester van de gemeente Keerbergen, waarbij, op grond van artikel 31, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, de onmiddellijke sluiting wordt bevolen van een manege gelegen aan de E. Opdebeecklaan 33A te Keerbergen;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van voornoemd besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 94 van het besluit van

de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON, op grond van artikel 12, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2001, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 22 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan de partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een manege, bestaande uit een binnenpiste en verschillende paardenstallingen. De duurtijd van de basisvergunning voor die inrichting liep tot 29 december 1998.

1.2. Op 22 december 1997, dus meer dan twaalf en minder dan achttien maanden vóór het verstrijken van de lopende vergunning, dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen een milieuvergunningsaanvraag in voor de hernieuwing en uitbreiding van de vergunning voor de bestaande manege.

1.3. Met een besluit van 24 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt de gevraagde vergunning in laatste administratieve aanleg geweigerd.

Dat weigeringsbesluit is inmiddels vernietigd bij 's Raads arrest nr. 91.846 van 21 december 2000.

1.4. Na de weigering in laatste aanleg van de ingediende milieuvergunningsaanvraag, heeft de burgemeester van de gemeente Keerbergen met het bestreden besluit, genomen op grond van artikel 31, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), en artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), de onmiddellijke sluiting bevolen van de betrokken manege en de onmiddellijke stopzetting van alle vergunningsplichtige activiteiten.

Dit besluit steunt in essentie op het volgende motief :

"Overwegende dat de termijn van de huidige vergunning verlopen is op 29 december 1998 en heden een inrichting wordt uitgebaat zonder een geldige milieuvergunning. Dat er niets rest dan de sluiting van de inrichting, (met name de overdekte rij- en oefenpiste, 32 paardenstallen, de hooizolders boven de paardenstallen, 2 wasboxen, 2 zadelkamers, 1 materiaalkamer, de opslagplaats voor het paardenvoeder en de opslag van het mest), te bevelen met onmiddellijke stopzetting van de activiteiten;"

Aan de bovenstaande conclusie gaan in het bestreden besluit overwegingen vooraf aangaande de vergunningstoestand van de betrokken inrichting.

Er wordt vastgesteld dat de door de verzoekende partij ingediende vergunningsaanvraag strekkende tot het hernieuwen van de lopende vergunning en het uitbreiden van de bestaande manege is uitgelopen op een in graad van beroep genomen weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 24 september 1998;

2. <u>Kennelijke gegrondheid van de vordering</u>

2.1. Overwegende dat in het tweede onderdeel van het eerste middel, dat ontleend is aan de schending van artikel 39, § 3, van Vlarem I en van het zorgvuldigheidsbeginsel, de verzoekende partij aanvoert dat in het bestreden besluit er ten onrechte van uit is gegaan dat de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning die de verzoekende partij heeft ingediend, definitief geweigerd is bij besluit van 24 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, nu voormeld besluit het voorwerp uitmaakt van een schorsings- en annulatieberoep bij de Raad van State, zodat "ingeval van een vernietiging van het besluit van 24 september 1998, de vergunningverlenende overheid verplicht zal zijn de hernieuwingsaanvraag van verzoekende partij te heroverwegen" en "er pas een definitieve beslissing voorhanden zal zijn, wanneer

de vergunningverlenende overheid de hernieuwingsaanvraag na vernietiging van het besluit van 24 september 1998 zal heroverwogen hebben"; dat in een tweede middel wordt aangevoerd dat het weigeringsbesluit van de bestendige deputatie van 24 september 1998 niet de juridische grondslag kan vormen van het bestreden besluit aangezien het besluit van 24 september 1998 onwettig is en het derhalve overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing dient te worden gelaten;

2.2. Overwegende dat dient te worden vastgesteld dat het besluit van 24 september 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende weigering aan de verzoekende partij van de vergunning voor het verder exploiteren van de betrokken manege, inmiddels vernietigd is bij 's Raads arrest nr. 91.846 van 21 december 2000; dat de vernietiging van dat weigeringsbesluit met zich mee brengt dat nog geen definitieve beslissing is genomen over de hernieuwings-aanvraag die de verzoekende partij heeft ingediend; dat ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad van State de in laatste administratieve aanleg genomen beslissing in rechte immers geacht wordt nooit te hebben bestaan en de bestendige deputatie opnieuw uitspraak moet doen over het administratief beroep dat de verzoekende partij heeft ingediend;

Overwegende dat krachtens artikel 39, § 3, van Vlarem I de exploitatie van een inrichting die het voorwerp uitmaakt van een aanvraag tot hernieuwing van de vergunning, welke ingediend is tussen de achttiende en twaalfde maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning, mag worden voortgezet tot een definitieve beslissing, al of niet stilzwijgend, is genomen over de ingediende aanvraag; dat geen betwisting bestaat over het feit dat de verzoekende partij de hernieuwingsaanvraag heeft ingediend binnen de voormelde

termijn; dat de middelen derhalve in de besproken mate kennelijk gegrond zijn;

3. Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van de middelen leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat de vordering tot schorsing, ingevolge deze vernietiging, geen voorwerp meer heeft; dat zij derhalve dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 30 december 1998 van de burgemeester van de gemeente Keerbergen, waarbij, op grond van artikel 31, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, de onmiddellijke sluiting wordt bevolen van een manege gelegen aan de E. Opdebeecklaan 33A te Keerbergen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 4</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien mei tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**